

ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΣΑΔΙ ΚΑΡΝΩ

Ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Σαδὶ Καρνὼ φέρει ὄνομα ἐπιφανὲς ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Γαλλίας υἱὸς δὲν τοῦ ἐξόχου δημοσιογράφου καὶ πολιτευτοῦ Ἰππολύτου - Λαζάρου Καρνὼ, καὶ ἔγγονος τοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης γαλλικῆς δημοκρατίας καὶ ἐπὶ Ναπολέοντος περιφημοῦ ἐκείνου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Καρνὼ, τοῦ ἐπωνομασθέντος ὀργανωτοῦ τῆς νίκης. Ὁ κ. Σαδὶ Καρνὼ ἐγεννήθη ἐν Limoges τῆς Γαλλίας τὸν Αὐγούστου τοῦ 1837. Ἐσπούδασε τὰς μηχανικὰς ἐπιστήμας ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ Σχολῇ τῆς Γεφυροποιίας καὶ Ὀδοποιίας, πρωτεύσας ἐν αὐταῖς. Διετέλεσε κατ' ἀρχὰς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Γεφυροποιίας ὡς καὶ τῆς Ὀδοποιίας καὶ μηχανικὸς ἐν Αἰνθού, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲ τοῦ 1870 ἐγένετο Νομάρχης τοῦ Κάτω Σηκουάνα, ἑκτακτος ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1871, βουλευτὴς τῷ 1876, καὶ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων ἐν τῷ βραχυθίῳ ὑπουργείῳ Γαμβέτα. Εἰς ὅλας τὰς θέσεις ταύτας, ὁ κ. Σαδὶ Καρνὼ διεκρίθη κυρίως διὰ τὰς εἰδικὰς μηχανικὰς αὐτοῦ γνώσεις. Ὁραίνει κυρίως τὴν ἀνάγκησιν τοῦ εἰς τὸ ὑπατον Προεδρικὸν ἀξίωμα, εἰς τὸ ἀκέραιον ἄμα καὶ μετριοπαθὲς τοῦ χαρακτῆρος του.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Μεθ' ὅσα ἂν λέγωσιν τινες ἤδη μετὰ τὸ ἐπελθὼν ἀποτέλεσμα, ὅπως ἐλαττώσωσιν τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος, βέβαιον εἶναι, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐχαίρετ' ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς πολιτικὴ νίκη. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἔλαβε τύπον καθαρῶς πολιτικόν, καὶ εἰς τοῦτο συνετέλεσε πρωτίστως ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις κατὰ πᾶσαν μὲν περίπτωσιν, ἀλλ' ἰδίως ἐπὶ τῆς υποψηφιότητος τοῦ κ. Συγγροῦ, ἐχαρακτήρισε τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τῆς πρωτεύουσας ὡς ὑπόθεσιν πολιτικὴν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεόν νὰ διαβλέπωμεν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις κατ' αὐτὰς γενόμενα καὶ εἰς τὰς ἐντυπώσεις τὰς παραχθείσας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις περιφανῇ ἀποδοκιμασίαν κατὰ τοῦ κρατοῦντος κυβερνητικοῦ συστήματος καὶ κατὰ τῶν υποστηρίζοντων αὐτὸ στοιχείων. Ἀλλ' οἰαδὴποτε τὸ μέλλον ἀποδείξῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολυθρυλλήτου ἐκλογῆς, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ βασιλὶς τῆς ἀνατολῆς πόλις ἐορτάζει. Ἐλέγομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, ὅτι τὸν Φιλήμονα εὐνοοῦσιν αἱ Μοῦσαι. Καὶ κατὰ τὴν ἐκλογικὴν ταύτην περίπτωσιν ἐφάνη τοῦτο, καὶ διετρανώθη ἡ ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος μεροληψία τῶν μυθολογικῶν θεοτήτων, τῶν περιιπτωμένων ἐπὶ τοῦ ἀττικοῦ ὀρίζοντος. Διὰ τοὺς φίλους τῶν θαυμασιῶν συμπτώσεως περιεργόταται καὶ ἀληθῶς ἀπίστευτοι προιώνιζον τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ ὑπεδείκνυν τὴν ἔννοιαν αὐτῆς. Ἐὰν ἐπρόκειτο ὁ Πλούταρχος νὰ ἐκθέσῃ ἀναλόγους περιστάσεις, ἤθελεν ἐνδικατρίψει εἰς αὐτὰς μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ συμπαθείας πρὸς τὰς μυστηριώδεις προλήψεις. Ἡ 23 Νοεμβρίου 1887, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μετὰ τὴν νίκην θριάμβου, θὰ μείνῃ εἰς τὰ χρονικά τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἑκτακτον αὐτῆς λαμπρότητα. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Αἴολος συνέκλεισεν ἐντὸς τῶν ἀσκῶν αὐτοῦ τοὺς ἀτιθάσσους ἀνέμους χάριν τῆς ἐορτῆς. Ὁ ἀττικὸς οὐρανὸς ἐνεδύθη τὸν ὠραιότατον κυανοῦν αὐτοῦ πέπλον, ἱποικιλούμενον ὑπὸ νεφῶν ἐπιχαρίτως κεχρωματισμένων. Ὁ διαυγέστατος ἀττικὸς ὀρίζων ἔφευρεν ἐορτάσιμον ἔνδυμα. Εὐχάριστος φθιναπωρινὴ θερμοκρασία ἐπεκράτει. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς σκηνογραφίας ταύτης, οἱ ἀκούοντες τὴν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς κατοικίας τοῦ δημηγορίαν τοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος πρὸς τὸν πληροῦντα τὴν εὐρείαν λεωφόρον λαόν, ἠδύναντο νὰ φανταζῶνται σκηπὴν τινὰ ἀρχαίαν πολιτικὴν ἐν ὑπαίθρῳ συνεδριάσεως. Τὰ εὐγενῆ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου

τοῦ ἀγορεύοντος, ἡ παράστασις, ἡ ἡχηρὰ καὶ μεταλλικὴ αὐτοῦ φωνή, τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροαμένων, τὰ πάντα μετέφερον τὴν φαντασίαν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐὰν παρευρίσκετο ἐκεῖ ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς τῶν Θεῶν ἐν ἑξορίᾳ, ὁ εὐφάνταστος Χάϊνε, ἤθελεν ὑποθέσει, ὅτι ὑπὸ τὸν χιτωνίσκον τοῦ ἀγορευτοῦ ἐκείνου ὑπακρύπτεται περιπλανωμένη τις ὑπέρβιος ἐκ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἐξ ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἐξώστου θεωρούμενος, ὁ Τιμολέων Φιλήμων ὠμοιάζε τὸ κάλλιστον ἀνάγλυφον αὐτοῦ, ὅπερ πρὸ ἐτῶν ἐποίει ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος γλύπτης καὶ ἐθνολόγος Cordier, ὁ ἐκλέξας τὸν Φιλήμονα ὡς τύπον ἑλληνικῆς καλλονῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θριάμβου ἢ ἐν τῇ Ἀκροπόλει πολιοῦχος, πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην προσεύχεται ὁ Φιλήμων, κατέσυρε τὴν αὐλαίαν, καὶ ἡ 24 Νοεμβρίου ἀνέτειλε βροχερὰ καὶ μελαγχολικὴ. Ἐν συνόλῳ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Φιλήμονος εἶνε πρόλογος δράματος, οὐ πιθανῶς πολλὰ καὶ ποικίλα ἔσονται αἱ σκηναὶ πρὸ τοῦ ἐπιλόγου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐκ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐστράφησαν ὅλων τὰ βλέμματα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. Τὸ θέαμα καὶ ἐδῶ ἦτο διασκεδαστικώτατον. Ὁ κ. Καραπάνος ἠρνήθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσιν τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐκλαβὼν τὴν τραχεῖαν φωνὴν τοῦ κ. Καραπάνου ὡς φωνὴν γκάϊδας τὸν ἐρωτᾷ, διὰ τί τσαμπουνᾷ, καὶ ἐκ τούτου ἐγείρεται φοδερὰ συζητήσεις περὶ εὐπρεπείας καὶ ἀβρότητας, καθ' ἣν ὅλοι οἱ λαβόντες τὸν λόγον κατέληγον ὑβρίζοντες τοὺς προαγορεύσαντας.

✱

Εὐτυχῶς εἰς τὸ θεωρεῖν τῶν διπλωματῶν οὐδεὶς ἦτο ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων. Τοῦτο μετὰ προσοχῆς θὰ παρετήρησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὅστις ἄλλοτε προτιθεμένου τοῦ Γλάδστωνος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Κοινοβούλιόν μας, εἶπε τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικόν :

— Κύριοι, πρέπει νὰ κάμετε σήμερα ἡσυχία, διότι θὰ ἔλθῃ ὁ Γλάδστων.

✱

Ἡ περὶ εὐπρεπείας συζητήσις ἔληξε· ἀνεκλήθησαν αἱ λέξεις, ἀλλ' ἔμεινεν ἡ οὐσία. Παράδοξως εἰς τὸν περὶ κοσμιότητος τοῦτον ἀγῶνα δὲν ἔλαβε μέρος ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, διεκρίθη ὁμως ἡ μύτη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

✱

Μὰς ἤρρεσε πολὺ ἡ ἀγύρευσις τοῦ κ. Πετρίδου, ὅστις συνηγορῶν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἀβρότητας, ἐχαρακτήρισε τοὺς ἄλλους βαναύσοις. Ἐνεθυμήθημεν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες μετὰ πολλῆς στωμυλίας ψέγουσι τοὺς βλασφημοῦντας τὸν Θεόν, ἐνῷ αὐτοὶ συγχρόνως βλασφημοῦσιν ὅλους τοὺς Ἀγίους.

✱

Ἐν τῷ θεωρεῖν τῶν δημοσιογράφων—εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην παρευρίσκονται ὅλα τὰ νήπια, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Φροβελιανῆς μεθόδου—ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος :

— Καὶ διατὶ ὁ Καραπάνος δὲν θέλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ;

— Φοβεῖται μὴ τὸν ἐκθέσῃ, ὅπως ἔκαμεν ὁ Σιμόπουλος.

✱

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Κατσιακοπούλου ζητήσαντες νὰ ψηφισθῇ νομοσχέδιόν τι, τὸ ὅποιον ἐψηφίσθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον καὶ ἐγένετο νόμος τοῦ Κράτους, μανθάνομεν, ὅτι εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς ψήφισιν σχέδιον περὶ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος.

✱

Ὅλα τὰ πράγματα ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη γίνονται κωμικά.

Ἀπεφασίσθη νὰ συστηθῇ δασονομικὴ Σχολή, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀντετάχθη καὶ διέταξεν, ὅπως αὕτη ὀνομασθῇ δασο-κωμική.

✱

Τὴν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς, ὡς εἴχομεν πληροφορίας, ἡ συντεχνία τῶν φανοποιῶν ἐξεδήλωσε τὰς συμπαθείας αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἀποτυχόντος λαϊκοῦ ὑποψηφίου μεταβᾶσα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

✱

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ συντεχνία αὕτη μετέβη ἵνα ἔλθῃ εἰς συμφωνίας περὶ ἀγορᾶς τῶν τεκεδῶν, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως ἔμαθεν, ὅτι πάντας ἐκράτησεν ὁ λαϊκὸς ὑποψήφιος διὰ νὰ τοὺς ... ἐκμεταλλευθῇ.

✱

Τὸ κομιτάτον τοῦ κ. Νέγρη συνετέλεσε περισσότερον παντὸς ἄλλου διὰ τῶν γραφῶν προγραμμάτων του εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἐτοιχοκόλλησεν, ὅτι οἱ πρέπει νὰ ρίψουν ψῆφον τοῦ Νέγρη, ἀλλὰ δὲν ὥρισε τὸ εἶδος καὶ τοῦ ἔρριψεν μαύρην.

✱

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου ἐξηγήθη, διατὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τινος βιογράφου του ὡς λευκὸς καὶ σιδηροῦς ἐπομένως : Λευκοσιδηροῦς.

✱

Ὡς γνωστὸν τὸ σύνθημα τῶν ἐπιτυχόντων ἦτο : Αἰὼν καὶ Φιλή. Τὸ τελευταῖον ἐγέννησεν οὐχὶ ὀλίγα σκάνδαλα ἀπευθυνόμενον εἰς δεσποινίδας.

Ἄξος

Η Σ Υ Χ Ι Α

Αἰὼν, Αἰὼν, ἀκόμη 'στ' αὐτὰ μου ἀντηχεῖ
καὶ πέφτουνε τριγύρω μυρτιάς ὡσὰν βροχή.
Αἰὼν φωτίζουν τόσοι, Αἰὼν τοὺς ἀπαντοῦν,
καὶ δὲς του τρακατροῦκες καὶ πιστολῆς βροντοῦν.

✱

Τί τρέλλα, τί μανία καὶ τί ἀνεμοδοῦρα !
ἀκόμη τὸ μεγάλο μου γυρίζει σὰν τὴ σθοῦρα,

κί' ἐμπρὸς ἀκόμη βλέπω τὸν ἐξαλλὸν λαὸν
τὰ σκούζῃ φρεντασμέρος Αἰὼν, Αἰὼν, Αἰὼν.

✱

Ἀκόμη ξεφωνίζουν καμπόσοι μὲ θυμό,
ἀκόμη ἔχουν τόσοι βραχνάδα 'στὸ λαιμό,
καὶ κάνουνε γαργάρες καὶ τρέχουν βλαστικά
τὰ φῶνε παραμέλαις, νὰ πρῶν μαλακτικά.

✱

Ἐμέθυσε ὁ κόσμος καὶ κάθε πατριώτης,
τὰ ἔχασε ὁ Νέγρης καὶ ὁ Καλλιφρονᾶς,
ἐψάλη ἀπὸ Γάλλους καὶ ἡ Μασσαλιώτης
κί' ἐβγήκε ὁ Φιλήμων, Φιλή, Φιλημονᾶς.

✱

Ἀκόμη κί' ἡ γυναῖκες 'σηκώθηκαν μὲ τρέλλα,
τὰ κάσιτα 'σουφρώσαν ἀπὸναν καστανᾶ,
ἐβγήκαν καὶ παππάδες πολλοὶ μὲ φοιστανέλλα
κί' ἐθούϊξε ὁ κόσμος μὲ τὸν Φιλημονᾶ.

✱

Καὶ τώρα ἡσυχία κί' ἀληθινὴ δουλειά,
ἃς παύσουν ἢ ρουκέταις, ἃς σθόσουνε τὰ φῶτα,
ἃς λείψουν χειραφταὶς καὶ ὄγροι καὶ φιλιᾶ,
καὶ κάθε κατεργάρης 'στὸν πάγκο του σὰν πρῶτα.

Λουρ

KOKLEN (COQUELIN AINE)

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θὰ εὐτυχήσῃ μετὰ τινος ἡμέρας νὰ ξενίσῃ ἡθοποιῶν ἔξοχον, τὸν διάσημον Κοκλέν, τὸν προσελθὲν εἰς τοὺς θαμῶνας τῆς Comédie Française ἐν Παρίσις καλλιτέχνην. Ὁ Κοκλέν εἶναι ἀνὴρ ἡλικίας 46 ἐτῶν. ἔχει δὲ φυσιογνωμίαν ἐκφραστικωτάτην. Αὐτὸς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ σπινθηροβολούντος ἐξ εὐφῶας Coquelin Cadot ἡ ἀπλῶς Cadot, ὡς ἀποκαλεῖται κοινῶς, ἀποτελοῦσι τοὺς δύο ἐξοχωτέρους κωμικοὺς καλλιτέχνας, ὡς ἔχει σήμερον ἡ Γαλλία. Ὅταν ὁ Κοκλέν ὁ πρεσβύτερος παριστᾷ ἐν τινι κωμῳδίᾳ τοῦ Μολιέρου, ὁλόκληρον ἀκροατήριον κρέμαται ἀπὸ τῶν χειλέων του. Δίδει τοιαύτην ἔκφρασιν εἰς τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ, ὁποῦται μετὰ τοσαύτης ἐξόχου τελειότητος τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἀναλαμβάνει, ἀναλύων, φυγολογῶν ἐπὶ τοῦ ἤρωος αὐτοῦ, ὥστε οὐδεὶς ἐν τῇ αἰθρῇ τοῦ θεάτρου τολμᾷ οὐδὲ νὰ ψιθυρίσῃ, διὰ νὰ μὴ χάσῃ λέξιν, διὰ νὰ μὴ χάσῃ συλλαβὴν. Ἀπόλαυσις καλλιτεχνικὴ τοιαύτη δὲν ἐπιδέχεται διακοπὴν. Πρέπει νὰ ροφηθῇ διὰ μίαν. Καὶ μόνον ὅταν περᾶν ὁ ἡθοποιὸς τὸ μέρος του ἐκρήγνυνται τὰ χειροκροτήματα παταγῶδη, ἐπανελημένα.

Αἱ Ἀθῆναι, αἱ φιλοξενούσαι τόσοις μετρίους ἡθοποιούς ἐκάστοτε πρέπει νὰ θεωρῶν αὐτὰς εὐτυχεῖς ἂν τοιοῦτοι ἡθοποιοὶ ἀπεφάσισαν νὰ μᾶς ἐπισκεφθῶσιν, ἀφοῦ μάλιστα θέατρον δὲν ἔχομεν καὶ ὁ Κοκλέν θὰ ἀναγκασθῇ μετὰ τοῦ θιάσου του νὰ παραστήσῃ ἐντὸς τοῦ σεαυθαυμένου μετάρου τοῦ κ. Μπούκουρα.

Ἐλέγθη, ὅτι τὸ θέατρον, ὅπερ, κατασκευαζομένου τοῦ νέου, μένει πλέον ἐν ἀργίᾳ, ἔπρεπε νὰ κατ' ἐκὴν πυροτεχνήματος πρὸς τιμὴν τῶν ἐξόχων καλλιτεχνῶν. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ τί θὰ ἐκέρδιζεν ἡ φήμη τοῦ Κοκλέν ἐκ τούτου, βεβαίως ὅμως πολὺ θὰ ἐκέρδιζεν ἡ Ἀθηναϊκὴ φιλοκαλία καὶ υγεία.